

Pověst o bratrovraždě na Homolích

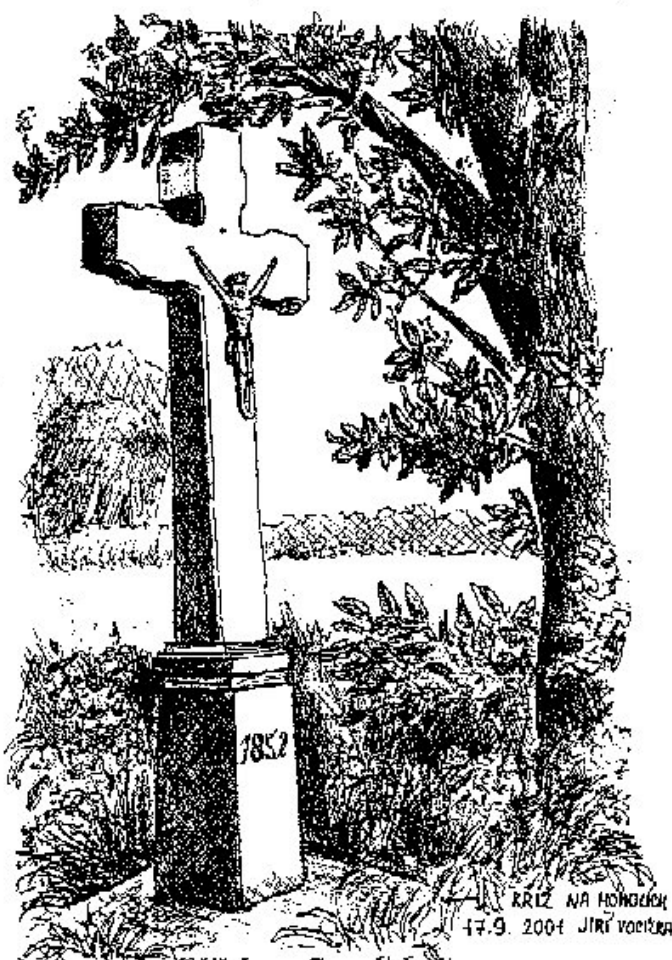
Ve Starcově Lhotě kdysi žili manželé Jovákovi a měli dva syny. Jednou matka zjistila, že jí došla zásoba cukru a chlapcům poručila, aby pro něj došli do Nadějkova. Kluci poslechli a zanedlouho se vraceli domů s homolí cukru. Když přišli na kopec u vsi, začali se o cosi přít a výměna názorů rychle přerostla ve rvačku, ve které starší hoch zabil svého mladšího bratra.

Chlapec rychle vystřízlivěl a zhrozil se svého zločinu. Hned na to ho ovládla myšlenka na jeho zahlazení. Vzal mrtvého bratra, odvekl ho k blízkému rybníku, nedávno založenému a dosud bezejmennému, a mrtvolu hodil do jeho hlubin. Pak se vydal na cestu k domovu a ani nepostřehl, že na kopci v zápalu boje zanechal homoli cukru.

Když přišel domů bez bratra i homole cukru, bylo to rodičům podivné a proto naléhali na syna, aby jim vysvětlil, co se vlastně stalo. Syn zarytě mlčel. Nedostali z něho slovo několik dní, ale pak přiznal, co udělal.

Mrtvého chlapce křesťansky pohřbili a na paměť této smutné události pojmenovali rybník Malý Jovák a vrch, kde bratrovrah zanechal homoli cukru, nazvali Homolí. Vypráví se, že ve výroční den této tragédie se tu bratrovrah zjevuje a prosí Boha za odpuštění.

Lidé tu později postavili křížek, který označuje místo, kde se v době hladomoru oběsil čeledín, který z hladu ukradl svému „dobrodinci“ bochníček chleba.

*text: Jaroslav Wimmer
kresba: Jiří Vočilka*

Osada Starcova Lhota

Cesta přes Homole vede podle samoty Boučí do osady Starcova Lhota. Tato ves se v dostupných kronikách jako tvrz připomíná kolem roku 1510. V té době byl prvním majitelem Petr Doudleb, jehož rod vlastnil panství v Nadějkově. Doudlebští měli v erbu rytíře s vytaseným mečem. Majitelé se často střídali, jakož i název Lhoty. Nejdříve se prý jmenovala Lhota Slivova, potom Lhota Krounova. nakonec se jmenovala Starcova a to se používá dodnes.

Lhotecká kotlina je jako stvořena na vybudování rybníků. Také je jich zde několik. Nade Lhotou je rybník Smržák, Dražák, Ježek, přímo ve vsi Kukač a Židák, pode vsí je Mlýnský, Společník a v nejdolejším Pilařák. Ještě několik menších rybníků u osady Křenovy Dvory a Pohořelice a u samoty Boučí. V roce 1786 byly velké povodně, které protrhly hráze u rybníků Mlýnského a Společníka a způsobily rozsáhlé záplavy. Celá Lhota je obklopena lesy. Budeme-li je jmenovat, je to: Žďár, Niva, Buček, Sosní, Brtný, Vormance, Hajk, Vrcha a lesík u Boučí.

Kaplička ve Starcově Lhotě byla vystavěna L.P. 1906. Na kapličku se zvonem strádali osadníci delší dobu. Když měli potřebný obnos, tenkrát ve zlatkách, tak ji dnes už neznámí kameníci vytesali – postavili. Podle vyprávění pamětníků se nechala i vysvětit. Nejdříve se zvonilo třikrát denně, ráno v poledne a večer. Potom již jen dvakrát, v poledne a večer, a pak nepravidelně, někdy v poledne, někdy večer. Co se dodržuje až do dnešní doby, je zvonění, když někdo zemře, jak ve Lhotě, tak v okolních osadách, kde zvon nemají. To je osada Nepřejov, Křenovy Dvory, Pohořelice a samota Boučí a Busíny. Za těch více jak sto let tento zvon oznámil úmrtí a pak při pohřbu jeho hlas doprovodil několik generací občanů na poslední cestě. Dříve se u kapličky také konaly májové pobožnosti.

text: Josef Benda, Starcova Lhota